

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 24. sz.
2007. MÁRCIUS
(LXXVII. évf. 15.830 sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Immár 2007-ben!

Tavaly inkább vágyakozva, mint bizakodva vártuk két nagy eseménytől az ország sorsa jobbrafordulását. Az országgyűlési képviselőválasztás látszott egyik alkalomnak, míg a másikat az ötvenéves évfordulótól reméltük. Egyiktől politikai változást vártunk, a másiktól erkölcsi megerősödését. Tudtuk, hogy az évforduló sorsa is a választásokkal dől el, de arra gondolni, amivé e két alkalom vált, rémálom lett volna. Mindkettőt szomorú valóságként cipeljük most az új esztendőben.

A választáson, bármennyire is éppenhogy csak átbillent a mérleg nyelve, nem leváltás történt, hanem újraválasztás. Innen eredt a győztes baloldal mérhetetlen arroganciája. Továbbiakban ebből fakadt a publikációs csatornákon reformkommunista forradalomra propagandázott és így kisajátított 56-os forradalom ünnepléséből a nemzet - köztük a valódi forradalmárok - kirekesztése, az ünneplő gyülekezetek brutális rendőri szétverése, emberek megalázó ütlegetése, majd az azt követő elítélése és bírságolása.

Itt állunk tehát az új esztendőben azzal a tudattal, hogy **valaminek történnie kell**, mert ez az állapot tragédiába viszi az egész nemzetet. Túl vagyunk egy olyan tapasztalaton, hogy a kormány nyilvánvaló alkalmatlansága, hazudozása, az ország társadalmának botrányos félrevezetése, a rendőri túlkapások miatti felelősségre vonás megakadályozása, mind nem elegendő galádság a kormány legális leváltására. Világosan megmutatkozott, hogy a rendszerváltás - ha annak nevezhető egyáltalán - nem hozott létre olyan államot, amelynek működésében megfelelő ellenőrzési, a kormányhatalom esetleges diktatórikus kormányzásának megakadályozására alkalmas fórumok vannak. Az Alkotmánybíróság csak a törvények alkotmányosságára vigyáz, és a köztársasági elnök - mint esetünkben - csak figyelmeztethet, véleményét mondhat, de nem utasíthat. Ha van diktatórikus hajlamú kormányfő, kész a diktatúra.

Érdemes foglalkozni a **köztársasági elnök** törekvéseivel, mert a kritikus időkben tett megnyilatkozásaiból kitűnik, hogy nagyon is tenne valamit, **nyilatkozatainak súlya volt az októberi tiltakozások idején**. Tekintélyével tud hatni, eddig ő a legfőlkészültebb és legalkalmasabb ebben a pozícióban.

A TARTALOMBÓL:

- Olvasólevelek 2.o.
- Bécsbe - a Dunán (Kurucz L.) ... 3.o.
- Drezda bombázása 1945 4.o.
- Minek érzek magad? (Saáry É.) .. 4.o.
- Magyarországi helyzet 5.o.
- Hírek Képíró Sándorról 5.o.
- Mit hallott az AMH? 6.o.
- Tutajút a Paranán HUF I.
- 11 évesek fogadástele HUF II.
- Segédtszti avatás HUF III.
- AKAPOCS-ból kapocs lett! HUF IV.
- Fiesta Patria húngara de 1848 ... SP. I
- Hungria eterna (P.S. Urtubey) .. SP. II
- NOTICIAS DE ESGRIMA SP. III

Folyt. a köv. oldalon

Sólyom László köztársasági elnök szerint minden baj forrása a rendszerváltás módja: „Alapvető dilemma volt, hogy hova nyúljunk vissza. Kiesett negyven év, amikor befagytak attitűdök, befagytak mentalitások; a rendszerváltás után a jobboldalnak nem sikerült megfelelően definiálnia magát. A magyarországi jobboldal nem találta meg az igazi kapcsolódási pontot a modern európai jobboldalhoz. A baloldal pedig identitási válságba került.”

Amit ezzel mondott, az eléggé súlyos vád, de érthető, hogy nem fogalmazhat részletesebben. Az, hogy a baloldali kormány liberális politikát folytat, azt jelenti valójában, hogy a magát szocialistának nevező kormány becsapja a híveit is, hiszen a nemzetközi nagytőke javára politizál. Azok a „reformok”, amiket az Európai Unió szorgalmaz, a nemzetközi nagyvállalatok érdekeit szolgálják. Majd talán rájönnek a baloldaliak, hogy miféle baloldaliság az, amit a kormány gyakorol. Addig amúgy sem lehet tenni semmit Magyarországon, amíg a szavazók több mint fele az MSZP-re voksol.

Sólyom László kezdeményezte a **határon túli magyarságot** a 21. század elején leginkább érintő kérdésekkel foglalkozó konferenciasorozatát. **Sólyom alapvető célkitűzésének nevezte a nemzetpolitikát**. Mint mondta: „A határon túli magyarok ügye, a magyar nemzet mibenléte elveszett a napi pártpolitikában. Három millió magyar identitása szilárd, akiket fenyeget az asszimiláció, a fogyás”. Az általa civeliek közreműködésével elindított konferenciasorozat célja - egyebek mellett -, hogy áttekintsék, mennyire került szórványba a magyarság, mi a helyzet a magyar nyelv használatával, mennyire terjedt el a kétnyelvűség, hogyan romlik a magyar nyelv használata, hogyan tud egy ilyen közösség megmaradni úgy, hogy állandó idegen nyomás alatt él.

Aki érzékeli Románia uniótaggá válása következtében előálló (román részről elháríthatatlan) esélyeit a magyar nemzetegyesítésnek, annak nem kell indokolni olyan magyar kormányzat szükséges létrejöttét, amely **tudatosan és minden áldozatra készen állva támogatja** az egységesítő törekvéseket. Románia kapui megnyitottak, nem csak Magyarország felé, és ha megindul a kivándorló áradat, Magyarország részére nem közömbös, ha az erdélyi magyar fiatalok távolabbi országokba vándorol. **Magyarországon olyan kormányzatra van szükség, amely nem csupán a magyar állam magyarjait tekinti annak a népek, amelyért felelős**, hanem számol az összmagyarság gazdasági és kulturális értékeivel, amely értékek egyesítése nélkülözhetetlen a körülfaragott ország állama részére. Románia EU-tagságával lehetővé válik magyar állampolgárok részére az ingatlanvásárlása. **Most kellene ellátni ingatlanvagyonnal Erdély elszegényített magyarságát**, amelynek segítségével megalapozhatja nemzetmentő kulturális fejlődését. Ezt cselekedték száz évvel ezelőtt a románok: amit csak lehetett, fölvasároltak az erdélyi románok számára, mert előre tekintettek, mert volt bennük nemzeti cél és törekvés.

Megemlékezés a Hungáriában: Március 18-án, 19 órakor

1848. MÁRCIUS 15

A SZERKESZTŐ ÜZENI: **Betű betű hátán...**

Íme, megérkeztünk 2. évfolyamunk végére. Illik tehát rövid mérleget készíteni arról, hogyan vélekedik a mi kedves univverzsumunk, a nagybecsű Olvasók tábora a szerény kis lokálpatrióta, családi lapunkról, amivel ez a szerkesztő hónapról-hónapra igyekszik a lehető legtöbb igénynek eleget tenni. Lássuk, lehetséges-e az ilyesmi?

Vasi Álmos udvari bárdunk már versben megénekelte a tavalyi január-februári kettősszámban, hogy ez *nem* lehetséges. Ezért az újság megszületése óta folyamatosan kértem az Olvasókat, hogy - noha igen jólesik elismerést és dicséretet kapni - küldjék be kifogásaikat, kritikájukat vagy esetleg hiányérzetüket is az újság tartalmát illetően, hátha képesek vagyunk mindenkit boldoggá tenni.

Alábbi vélemények MIND elértek hozzám (szóban vagy írásban):

- A cikkek nem elég érdekesek. Túl lokális jellegűek.
- Az újság túl sok nemzetközi és magyarországi hírt közöl. Pedig a kolóniára kellene több hangsúlyt fektetnie.
- Sok olyan emberről van szó, akiket nem ismerünk.
- Szerencsére sok név fölmerül, akikről már régen nem hallottunk.
- A fiatalok fontos, de a HUF I túl sok helyet foglal el, és így érdekesebb témákat kiszorít.
- A HUF I az újságnak egyik legjobb része.

- Túl komoly az újság tartalma. Állandó humor-sarkot kellene létesíteni.

- Az a jó, hogy csak ritkán látok benne vicceket, mert általában buták és csak helyet foglalnak el.

- Az újság nem újság, mert csupa már megtörtént hírt közöl, és így egy lokális és unalmas lappá válik.

- Azt szeretem az újságban, hogy minden eseményről beszámol, és ha nem vagyunk is ott, így részt tudunk venni a kolónia életében.

- Van, amikor többen értesítenek ugyanarról az eseményről. Ez unalmas.

- Igen ügyes, hogy több szemszögből, olykor más korosztályoktól kapunk egy-egy eseményről véleményt.

- Jó, hogy van spanyol rész.

- A spanyol rész végeredményben túl hosszú, sőt fölösleges egy magyar újságban.

- Kevesebb szöveg kéne és több kép, mert 1 kép fölér 100 szóval.

- Az jó, hogy a legtöbb kép alatt van magyarító szöveg is!

- A képek túl picik, alig lehet kivenni, mit vagy kit ábrázolnak. Ehelyett lehetne több cikk!

- Úgy találom, hogy a képek minősége egészen kiváló. Emellett az a nagyszerű, hogy oly sok kép van benne, így élénken élénk táru az esemény és gyakran viszontláthatunk ismerős arcokat.

- Kifogásolom, hogy az újságból nem lehet világosan kivenni a szerkesztő beállítottságát, véleményét.

- Igen ügyes a szerkesztőtől, hogy mások által írt és aláírt anyag közzétételével nyilvánítja világnézetét és vonalát. Ezt helyeslem.

- Nem fektetnek elég hangsúlyt versek közlésére és egyáltalán a magyar irodalomra.

- Előnyös, hogy nem foglal el sok helyet ismert, klasszikus költeményekkel.

- Túl sok a szöveg, és túl tömör egy-egy oldalon. Nehezen látok neki. Betű betű hátán...

- Az újság sokoldalú és igen bő a tartalma. Örülök, hogy annyi benne az olvasnivaló, elég nekem egy egész hónapra.

Na tessék! A vélemény-párokból szabad kiválasztani a megfelelőt. Az ellentmondásokból kiviláglik, hogy ahány ember, annyi gusztus, és nem várhatjuk el a magyar kolóniától, hogy egyformán vélekedjék az AMH-ről! A szomorú igazság az, hogy az AMH bizony monopólium. Mert nem lehet több argentinai magyar újság között válogatni, mint hajdanában. Ez az egy van, ezt kell(ene) szeretni, és ezért - felelősségem tudatában - azzal búcsúzóom kedves Olvasóimtól, hogy megköszönöm eddigi támogatásukat, és kérem: kritizáljanak továbbra is bátran, de **ne váljanak hűtlenekké!** Hanem nyugodtan küldjék be véleményüket - és **terjesszék az AMH-t!**

Haynálné Kesserű Zsuzsanna

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Tisztelt Asszonyom!

Az Országos Széchényi Könyvtár vezetősege nevében köszönetemet fejezem ki az Argentínai Magyar Hírlap 1956-os magyar forradalom 50. évfordulójára kiadott, spanyol nyelvű különszámának egy példányáért, amellyel állományunkat gyarapította.

Kérem, gondoljon a jövőben is könyvtárunkra!

Üdvözzel:

Pachinger Kinga

Kedves Zsuzsó!

Már régóta tartozom egy beszámolóval a lappal kapcsolatban. Óriási teljesítmény, hogy még él az argentinai magyar közösség, hogy képes egy ilyen újság kiadására, amikor világszerte csökken az olvasók száma, amikor az érdeklődők számára ott van az internet. Az persze nem pótolja a papírra nyomott, megszerkesztett újságot, de ez sokakat nem zavar. Ráadásul a lap színvonala is magas, bőven meghaladja a külföldi magyar lapok többségét. Van összehasonlítási alapom.

Szerető köszöntéssel

Jeszenszky Géza, Budapest
külgügyminiszter 90-95,
nagykövet USA-ban 98-02

Kedves Zsuzsókám!

Mi lassacskán visszakapcsolódtunk a munkába, tanulásba, de felfrissülve a sok szép és jó után Dél-Amerikában. Hazajövet kitűnő meglepetésként megtaláltuk Judit könyve fordítását! Milyen kincs ez mind azoknak, akik kívülről-belülről ismerik a témát, de sosem tudták volna ilyen logikusan kifejezni, dokumentálni, immár két nyelven. Kitűnő a spanyol verzió! Nagyon szépen köszöni az egész családot!

Földényi (Judit) Csutka és Luraschiék

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm a spanyol nyelvű kivonatot Judit húgod könyvéből. Nagyon hasznos lesz azoknak (mint én), akiknek unokái már nem beszélnek, mégkevésbé olvasnak magyarul, de szeretnék tudni nagyszüleik, dédszüleik miben is vettek részt.

Kézcsók,

Vattay Miklós

IMMÁR 2007-ben... (folyt. az előző o.ról)

Ez a kormány tervszerűen lebont minden nemzeti érdekű alapítványt, megszüntet minden ilyen intézményt. Felsorolni is sok. Immár az Írószövetségnek is nekiesett. Ha nem lehet mandátuma lejártá előtt megállítani, végleg tönkremegy minden polgári ellenállásra alkalmas szervezet Magyarországon.

Orbán Viktor így összegezte a Gyurcsány-kormány garázdálkodását: „Magyarországot először pénzügyi, majd gazdasági, végül a magyar embereket megélhetési válságba lökték. Eltagadják tőlük a demokratikus jogokat”. Szerinte „a miniszterelnök személye érdektelen. A demokráciát kell helyreállítani Magyarországon, valamint egy másik útra kell végre lépni, mert az az út, amin haladunk, az csak szenvedést, szegénységet, kirekesztettséget fog okozni Magyarországon polgárai tekintélyes része számára”.

Nem kerülhető meg a rendszerváltoztatás valamilyen pótvizsgálója, bár nehéz feladat 17 év után, és annyi belső ellenséggel és kedvezőtlen világpolitikai helyzetben. Erre a két körülményre nagyon oda kell figyelni, mert erős külhatalmi érdekek érvényesülnek olyan hazai politikai és gazdasági körök támogatásával, amelyek érdektelenek vagy éppen ellenségesek a magyar nemzeti érdekekkel szemben.

Kedves Zsuzsó!

Fokozott érdeklődéssel olvasom sikeres újságodat, de szeretnék a novemberi számban „Hír Képiró Sándorról” című cikkedre vonatkozólag egy helyesbítést észleltetni. Délvidék visszacsatolása nem az említett „Bécsi béke” (helyesebben Bécsi döntés) következménye volt. A két nemzetközi döntőbírósi döntés 1938-ban a Felvidék, majd 1940-ben Erdély visszacsatolását eredményezte. Délvidék visszacsatolása 1941-ben Magyarország Jugoszlávia elleni hadba lépésének, illetve az akkor feltüntetett cél, az ott élő magyarság létbiztosításának volt a következménye. Az akció elleni tiltakozását gr. Teleki Pál miniszterelnök - tekintettel a nemrég azelőtt aláírt örök meg nem támadási szerződésre - öngyilkosságával fejezte ki.

Tisztelettel

Dr. Orbán László

(Köszönjük a hasznos kiigazítást! Szerk.)

Kedves Zsuzsó!

Nagy örömmre ma megérkezett az újság utolsó száma. Nagy élvezettel és érdeklődéssel olvastam, mert nagyon jó és érdekes. A lányaim is azonnal lecsapnak rá, mert mindig találnak benne cserkészismerőseket. Csodálom és igen nagyra értékelem a munkádat!

Szeretettel ölellek

Saáry Éva, Lugano

Drága Zsuzsó!

Már itt vagyunk újra Budapesten és jelzem, hogy kézhez kaptam a decemberi és a január-februári AMH számokat, amelyek olvasása után teljesen Argentínában éreztem magamat! Talán nem tudjátok elképzelni, hogy nekünk, akik „külföldön” élünk (vagyis Argentínán kívül!) mennyire nagy boldogságot jelent olvasni az ottani magyar kulturális és társadalmi életéről, a Hungáriáról, a régi barátokról!

Irtó élvezem a különböző cikkeket és mondhatom rengeteg időt szánok az olvasásukra, mert mindig találok valami újat, amit még nem olvastam el... Az intézmények hírei, a ZIK-rovat, a Cserkészlet, a HUFÍ, a „Mi történt?” drága Bonczos Zsuzsa érdekes sorai, a Brazíliai hírek, Bariloche, Córdoba, és egy csomó más... Nagyon érdekesek és példát adnak arról, hogy a Magyarországon kívül élő magyarok tovább magyarok maradtak, több generáción át!

Mindig nagy érdeklődéssel olvasom a Zólyomi Kati által készített interjúkat a fiatalokkal, például különösen a 10 ösztöndíjasra vonatkozót, és igen csodálkozom, hogy a gyerekek nekimentek a világnak 3 hónapot Magyarországon tölteni és itt iskolába járni. Ezt nagyszerűnek találom, de azt is, hogy ez az ottani magyar kolónia támogatásával történik! Egyébként Kati cikkei igen érdekesek és általában értékesnek tartom a munkáját a fiatalokkal. Öszintén gratulálok neki, és csak így tovább!

Írhatnék minden egyes cikkről is, mert sok minden van még a gondolataimban, de sajnos az időm itt is korlátolt. Gratulálok munkáidhoz, amelyet nagyon is becsülök. Sok szeretettel,

Theész (Margit) Kuki, Budapest

Tisztelt Argentínai Magyar Hírlap Szerkesztősége!

Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, és egyben tudnak-e segíteni benne, hogy Argentína fővárosában élő magyarokkal levelezés címén a kapcsolatot hogyan tudom felvenni. Az életkort tekintve 40 évesekkel, családossal. Előre is köszönöm a segítségüket.

Pné agonacs@gmail.com

Gáspár Miklós kanonok január 21-én meglepően számos hívőseregnek misézett az Oregotthonban. Megható és egyből elgondolkoztató szentbeszédének lényege itt következik:

„2006. augusztus 31-én ünnepelték az Esztergomi bazilika fölszentelésének 150. évfordulóját. Ezt a fölszentelési évfordulót méltón kellett megünnepelni, hiszen 50 esztendővel ezelőtt a 100 éves évforduló ünneplése csak rendkívül szerény mértékben volt kivitelezhető: **Magyarországon terror volt**, azonkívül a bazilikának a főpapja, hercegprímás **Mindszenty** bíboros érsek letartóztatásban volt és így nem vehetett részt az ünnepségen. Ezért volt a mostani évfordulónak megkettőzött jelentősége.

- A főegyházmegyének a székesegyháza ősi hagyományokkal rendelkezett, ám a magyarországi egyház 1000 éves történetében a templomok tűzvésznek, tatár és török rombolásoknak áldozatává lettek. Tudni kell azt, hogy a Szent István király által alapított egyházmegyének Esztergomban volt főtemploma, amely aztán a török ostrom alatt tönkrement. A töröktől való felszabadulása után 170 esztendeig kellett várni az új bazilikának a fölépítésével, majd fölszentelésével, mert a későbbiekben maga a politikai helyzet gyakran volt zavaros, a Kárpát-medencében különböző nehézségek voltak. Gondoljunk csak a kuruc-labanc háborúkra. Igaz az, hogy az ország belsejében, amely a töröktől felszabadult, egymás után épültek a szebbnél szebb templomok a falvakban és a kisebb városokban, azonban Esztergomban egy olyan nagystílusú épületet akartak emelni a jó Istennek a tiszteletére, amely méltó a magyarság és a magyarországi egyháznak a történetéhez. A fölkészülést az is megakadályozta, hogy sokszor a primási szék nem volt betöltve, tehát *vacante sede* állapot volt sokszor 10 vagy még azt is meghaladó esztendeig. Ez is lassította méltó templomnak a kialakítását. A reformkor adott arra vonatkozóan lökést, hogy az elalélt magyarság életre keljen. Ez az új korszak teremtette meg a lehetőséget, hogy Esztergomba kiváló művészeket (köztük Lotz Károlyt is) összegyűjtsenek, akik terveikkel lehetővé tették, hogy Rudnay Sándor hercegprímás 1822-ben Szent Adalbert napján József nádor jelenlétében elhelyezze a főszékesegyház alapkövét. Harmadik utódja, Szitovszki János **1856. augusztus 31-én** Ferenc József, az akkor

még meg nem koronázott magyar király jelenlétében, a szentelt víz harmatával, a szent krizmával való fölkenéssel fölszentelte az ország első templomát. Fölszentült Liszt Ferenc ez alkalomra komponált Esztergomi miséje, amelyet maga a szerző vezényelt, de elgyönyörködhetek a templomot megtöltő hívek Farkas Imre Székesfehérvár püspöknek méltó, cizellált szózatán. Így figyelmeztet: „Isten temploma vagytok, mert Isten lelke lakik bennetek.” Majd hozzáteszi: „Nemde Isten háza van-e itt, hova Isten az áldás kenyérének alakjában leszáll, kegyelmét hirdeti és azt, hogy neki gyönyörűsége az emberekkel lenni itt a földön?” Így tehát hirdethetjük a zsolnárosnak a szavával, hogy az Úr visszatért Sion hegyére!

- A bazilika fölszentelése alkalom volt arra, hogy a császári ház és a nemzetnek a reprezentánsai elkerülhetetlenül egy fedél, egy kupola alá kerüljenek. És ez, mint valami bűvópatak, hozzájárultott többek között ahhoz a **konszenzushoz, amely 1867-ben jött létre** olyan kiváló hazafiaknak a közreműködésével, mint pl. Deák Ferenc, türelmével és bölcsességével. Ez aztán annyit jelentett a nemzet számára, hogy **fél évszázadig békében élhetett**. A mi dédszüleink ezt úgy tartják számon, mint a **békének, a nyugalomnak és a haladásnak az aranykorát**, amikor főváros épült és szépült! De mondhatjuk erről a korról Márai Sándor szavaival, hogy **mindez ajándék volt a végzettől**, mert ez annyit is jelentett, hogy a mi az országunk beépült a központi hatalmak sorába, kitört az I. Világháború - és **ekkor kezdődött meg a magyaroknak éjszakája**. Volt ugyan olyan élményünk, hogy ebbe az éjszakába belevilágított egy-egy csillag, mint 1931-ben a Szent Imre évfolyamán, 1938-ban pedig az Eukarisztikus kongresszus alkalmával Szent István királyunk halálának 900. évfordulójának ünneplése, méltó külsőségek közepette. Számunkra, akik akkor éltünk, mindez valóban **áldást jelentett** - örömet és megnyugvást jelentett.”

Gáspár Miklós a szentbeszéd végén kérte mindannyiunkra az Úr áldását és azt, hogy „segítse meglátni a hajnalcsillagot”.

(Összegezte HKZS)

Történelem és egyéni sors

Gáspár Miklós kanonok aktív működése idős korára korántsem szűkült be, hanem váratlan módon térben kiterjedt: unokatestvérét látogatva, néhány éve a magyar teletek Argentínában tölti. Itt jelentkezett a körzet lakószótáránál, fővállalta, hogy a Gran Buenos Aires melletti Ing. Maschwitz községben a *barrio* San Miguelben latinul mond misét. Pár vasárnapi alkalom után már bútorzállító kocsival jöttek a környék szegényei - ilyen alkalmakkor a kis templom egészen megtelik.

Ismerjük meg közelebbről Gáspár Miklós atyát, akinek élete oly világosan tükrözi a XX. század hanyattatásait:

„Életemet, sorsom fordulót meghatározta a XX. század magyar történelme, amelynek tanúja és szereplője voltam. Budapesten születtem 1924-ben, érdeklődésem már gyermekkoromban a papi hivatás felé fordult. Szerettem volna felvételemet kérni a jászóvári premonstrei rendbe: a koncepciózus rendfőnök, dr. Gerinczi Pál prépost mindent megtett, hogy az 1. és 2. Bécsi döntés után visszakerültem rendházak, plébániák, intézmények virágozzanak. Végül azonban többen rábeszéltek, hogy jöjjenek az egri egyházmegyébe, mivel a világháborús helyzet alakulása miatt valószínűnek tűnt, hogy a prépostsági székhelyet újra bekebelezi a Csehszlovák állam, így engem ott internálnának, vagy jobb esetben kizsuppolnának. Sajnos - ha nem is az én sorsomban - ezek az aggodalmak a II. Világháború után szomorú módon beigazolódtak.” (...)

„Gátlásos voltam, nehezemre esett a nagyobb közönség előtti megszólalás, ez az 1943-44-ben tartott próba-prédikációmban is megmutatkozott. Ez a félszegség azonban külső események hatására eltűnt. A II. Világháború utáni Budapestben éltem át, 1944 karácsonyának másodnapjától február 11-ig pincében tartózkodtam. A frontvonal a közelben, a Fehérvári úti vasúti töltésnél húzódott. A vízellátás megszűnt, kutakat fúrtak, onnan nyertünk ivóvizet, az élelmiszert, krumplit, babot élelveszélyes utakon szereztek be valahogy. A pincében lakók kérésére bizonyos időközönként közösen imádkoztunk, beszélgettünk, így a prédikáció közvetlen gyakorlata, életbeli cselekményé vált a számomra. A háború

után az egri szemináriumba visszakérülve már nem okozott gondot az, hogy szóljak az emberekhez: mindig sikerült megtalálnom a hétköznapi életnek azokat a mozzanatait, amelyekhez a krisztusi tanítást kapcsolni lehetett.” (...)

„A háború vége felé a ferences templomba belépve, egy lehajtott fejű, térdelő alakot pillantottam meg: Gyurcsán volt, a tragikus sorsú doni hadsereg parancsnoka. Kétségbeesett, reménytelen vonásain országunk világháborús sorsa tükröződött...”

Gáspár Miklós fölszentelése 1948-ban történt, április 4-én. Később ezen a napon hasonló esemény nem folytatható le, hiszen „hazánk felszabadítását” kellett ekkor megünnepelni. Állomáshelyeinek sűrű változásai a korszak politikai irányultságát tükrözik: ha „túl eredményesen” dolgozott, tovább kellett mennie. Belsővilágán 1948-49-ben kaplankodott, ekkor még, utólag, az iskolában is folytatható hitoktatás. 1949-ben Jászárokszállásra került. Kétségbeesett, reménytelen vonásain országunk világháborús sorsa tükröződött...”

Gáspár Miklós fölszentelése 1948-ban történt, április 4-én. Később ezen a napon hasonló esemény nem folytatható le, hiszen „hazánk felszabadítását” kellett ekkor megünnepelni. Állomáshelyeinek sűrű változásai a korszak politikai irányultságát tükrözik: ha „túl eredményesen” dolgozott, tovább kellett mennie. Belsővilágán 1948-49-ben kaplankodott, ekkor még, utólag, az iskolában is folytatható hitoktatás. 1949-ben Jászárokszállásra került. Kétségbeesett, reménytelen vonásain országunk világháborús sorsa tükröződött...”

Kurucz László:

A Dunakanyar Hegyestetőről

Budapestről a Vöcsök szárnyashajóval mentem Bécsbe, én voltam rajta az egyetlen (!) magyar állampolgár. Az útikalauzt, intelligens, németül, angolul kifogástalanul beszélő hölgyet megnyugtattam, hogy nyugodtan kihagyhatja a magyar tájékoztatót, eléggé járatos vagyok a magyar történelemben.

A Dunán a magyar „jelenlét” szinte szégyenletesen kevés. Bár a forgalom meglehetősen nagy volt, magyar hajóval alig találkoztunk. Néhány uszály, pár régi terméshajó, míg csak Budapesten 10 gyönyörű luxus kirándulóhajó állomásozott német, osztrák, román, szlovák és orosz (!) zászlók alatt. Budán még a volt hajógyári szigeten sem fedeztem fel épülő hajót, csak a római parton pár sportvezőst, épp úgy, mint 70 évvel ezelőtt.

A régi hajó gyorsan szelte a vizet, szinte átsuhanunk a gyönyörű Dunakanyaron, aminek jóformán minden szögletét ismertem vízcserkész koromból... A meglepetés Ó-Komárom előtt ért, ahol a megnagyított kikötőben legalább 20 modern teherhajó, hatalmas terméshajó és motorhajó állomásozott - mind szlovák zászló alatt. Pozsonyban pár percre megállt a Vöcsök, mert 3 német srác csak odáig utazott, de csak egy másik hajón keresztül tudtuk kikötni, annyira tele volt a partmenté szlovák hajókkal. Hát ide jutottunk...

Érthető, hogy a szlovákok nagyon mérgesek a – szerencsére – meg nem épített nagymarosi gát miatt, mert a Felső-Duna medrének kiépítésére óriási pénzt költöttek. A bösi zsilipen fél órát tart az átkelés

a kb. 8 méteres szintkülönbség miatt, bár a turbinák közel sem termelnek annyi villanyt, mint az eredeti tervek szerint kellene.

Már osztrák területen hajóunk, ahol szintén egymás mellett állnak a parton a vikendházak, amik viszont oly kicsinyek, hogy a bennlakó ki kell dugja a lábát az ablakon, ha lefekszik. Végre a Duna főágán befutunk Bécs gyönyörű, modern folyami kikötőjébe, ahol a fejünk felé magaslik a különös stílusú ún. Mexikói templom.

A Pazmaneumban a megbeszélés időpontban – vasárnap lévén – ugyan nincs portás, de ott van a megszokott cédula a nevémmel, ajtószámommal és benne a kulccsal. Óriási a bizalom, viszont a ház mellett hatalmas épület az USA nagykövetsége, ahol mindig erős rendőri készség van. A

A patinás Pazmaneum a Boltzmann-gasszen

misén alig vannak - hová járnak a bécsi magyarok misére? Nagyon közel a Pazmaneumhoz van a híres Liechtenstein

Bécsbe a Dunán

Múzeum. Pár hónapja megvásárolták a világ legdrágább bútorát, pottom 10 millió dollárért. Szívesen elcserélném

őcska könyvespolcaimmal. Egy svájci ismerősöm, aki meglátogatott Budapesten, a magyar fővárost minden szépsége mellett is szürkének, elhanyagoltnak találta. Van benne valami. A háború utáni rendbe hozott épületek a szürkének különböző változatait tükrözik, ami általában eléggé lehangoló. Bécs épületei még a külvárosokban is krémszínűek, barátságosak, „gemütlichebbek”. A régi Grinzingbe mindig elzarándokolok. Az ósdi házakat

Badminton cabinet

nem bontották le, mint a Tabánt, hanem kívülről gyönyörűen renoválták, belül hipermodernekké. Nem lehet meghatározni a házakat, ahol Beethoven és Schubert tengették az életüket. Felmenni a nyikorgó falépcsőn, ahol a megrázó Heiligenstadti végrendelet íródott... Viszont hiába kerestem a házat, ahol Széchenyi vetett véget életének (Döbling is a Grinzinghez tartozik).

A templomok. A Stephansdomot persze nem lehet kihagyni, kár, hogy egy ebbe a gótikus csodába beleszórtak egy csomó semmi mondó barokk oltárt.

Viszont a tőlünk elzabrált máriapócsi Madonna eredetije előtt százával égnek a gyertyák (kárpótlásul egy másolatot küldtek vissza Máriapócsra, ma is az van ott...). A katedrális mellett áll a ház, ahol Mozart bécsi lakása volt, és közelében a 200 éves „magyar királyhoz” vendégház, ahol Deák Ferenc mindig megszállt, ha Bécsben volt dolga.

A minorita templom Bécs legrégebbi temploma, késői román stílusban, ma az olasz közösségé. Csodálatos sokszáz éves freskók, amik szinte kínálkoztak a hatalmas falfelületekre, mert a gótikában már csak a színes üvegablakoknak jutott hely.

A kapucinusok régi, szinte sülyesztett temploma inkább a kriptájáról híres, ott nyugodnak az összes Habsburg uralkodók. Óriási kőkatafalk alatt Mária Terézia és férje Lotaringiai Ferenc, lábánál egyszerű fémkoporsó rejti fiúk, II. József hamvait. Aulikus érzelmű emberek órákon keresztül csodálhatják a művészi síremlékeket, de I. Lipót és még néhányan mások - nem tartoznak a kedvelteim közé.

A városban sétálva úgy érzi az ember, hogy szinte minden valamirevaló középületet Ferenc József építtetett.

Mindenhol emléktáblák, címerek örökítik meg alapítványát. Bécs szinte belőle él és persze Sissiből, nincs az a mennyiségű csecsebecse róluk, amit el nem lehet adni. Ő emeltetett szobrot Mária Teréziának is. Gyönyörű alkotás; alapjánál négy

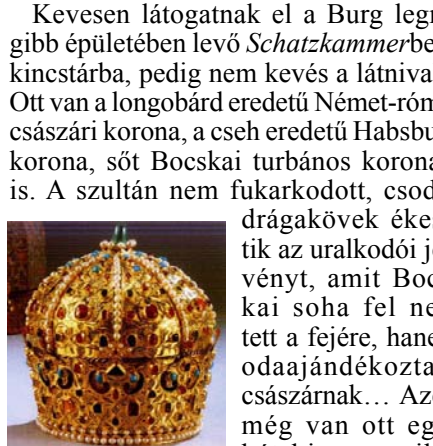
életnagyságú lovasszobor, tábornokok és négy álló civil politikus. A nyolc közül egy érdemi meg, hogy szoborba öntsék: Kaunitz. És persze a negyven évig uralkodó Mária Terézia, aki viszont hivatalosan sohasem volt császárnő, csak I. Ferenc császár hitvese. De ha csak a két óriási múzeumot alapította volna, az máris elég lenne az örökkévalósághoz. A Kunsthistorisches Múzeumba legalább tízszer kell – kellene! – elmenni, hogy nagyjából megismerjük.

Örömmel láttam, hogy a nagyszentmiklósi aranykincsnek most külön szobát szenteltek, nagyon szépen körítették ezt a felbecsülhetetlen értékű magyarországi leletet, amelynek rovásírásos és görög feliratai máig sincsenek egészen pontosan megfejtve.

A sok száz csodálatos kép között fedeztem fel egyet, amely Don Carlost ábrázolja. A festő nem hízelgett a mindenható II. Fülöp királynak: fiát, a tragikus sorsú trónörökösöt félreecsapott vállakkal, rövidebb jobb kézzel, sánta lábbal és eszelős tekintettel örökítette meg.

Bécsről persze lehetne még egy egész könyvet írni, de nem lehet mégsem megemlékezés nélkül hagyni a világ legszebb lovasszobrát. A két hátsó lábán álló ló, amelynek a farka sem ér le a földre, Károly Lajos ábrázolja, hatalmas zászlóval a kezében, a művészi egyensúly szinte felülmúlhatatlan példaként. Hogy a főherceg-tábornok majd minden csatáját elvesztette, már más lapra tartozik.

Kevesen látogatnak el a Burg legrégebbi épületében levő *Schatzkammer*-be, a kincstárba, pedig nem kevés a látnivaló. Ott van a longobárd eredetű Német-római császári korona, a cseh eredetű Habsburg korona, sőt Bocskai turbános koronája is. A szultán nem fukarkodott, csodás drágakövek ékesítik az uralkodói jelvényt, amit Bocskai soha fel nem tett a fejére, hanem odaajándékozta a császárnak... Azért még van ott egy-két bizsu, amiket

nem a *calle Libertad*on vásároltak itt Buenosban, de a legszebbek a ruhák, szinte hihetetlenül sok aransujtással, drágakövekkel, amelyeknek nem lehetett könnyű a viselete.

Hiába, néha „nehéz” lehetett császárnak lenni!

A SZMÚSZ (Szabad Magyar Újságírók Szövetsége, Baltimore, USA) az 1956-os forradalom 50. évfordulójára tiszteletére meghirdetett irodalmi pályázat eredményei:

88 pályázótól 133 pályamű érkezett, prózák és versek: vannak, akik több pályaművet küldtek be, és vannak, akik prózát és verset is. A nagyszámú pályázatra és a sok értékes pályaműre való tekintettel a díjakat megosztottuk: 2 első, 2 második és 2 harmadik díjra (a verseket is). A meghirdetett 6 dicséző elismerést kilencre bővítettük. Így a díjazottakkal együtt tizenötön kapnak oklevelet.

Próza:

I/a díj: Az 1956-os esztendő, ahogy egy egyetemi gyermekklinikai tanársegéd személyesen megélte. Dr. Marcsek Zoltán, Regensburg, Németország

I/b díj: Azon a pénteki napon. Györffy László, Budapest

II/a díj: Vér és kenyér. Steinné Gruber Katalin, Leányfalu

II/b díj: November negyedike hajnali félöt. Tishler Hugó, Port Orange, FL USA

III/a díj: Menekülés 1956-ban Magyarországról. Lisa Danström Gereben, Solna, Svédország

III/b díj: 1956. október - Budapest. Terényi Ferenc, North York, Kanada

Dicséző elismerések: 1. Robin of Lokley. Czika László, Vác. 2. Csonka rádió. Fülöp Lídia, Románia. 3. A galamb. Németh Róbert, Zalaegerszeg. 4. Történelmi helyzetkép – kétszálon Magyarországról. id. Záhonyi Tamás, Budapest. 5. Nagykától – Nagykanizsáig (visszaemlékezés). Kovács Imre, Piliscsaba. 6. Baljóslatú ősz. Fecske Csaba, Miskolc. 7. Emlékezés. Pajzer Edit, Bácska-Topolya, Szerbia. 8. Attila. Szűcs László, Budapest. 9. Bizzál a Gondviselésben! Dr. Véber Gyula, Malden, Hollandia

Versek:

I/a díj: Három 56-ról szóló verse együtt. Vincéné Erdős Anna, Mosonmagyaróvár

I/b díj: Kokárda és lyukas zászló. Dr. Jákl Ferenc, Budapest

II/a díj: Sad Story (Szabadságharcunk emlékére). Viharos Viktor, Dayton, OH USA

II/b díj: Lelőtt torony. Dr. Pázmándy László, Mezőkövesd

III/a díj: „A feltámadás, a forradalom” jelígyére 8 db. verse együtt. Debrecen

III/b díj: Parancsnok úr. Szarka János, Kosd, Magyarország

Dicséző elismerések: 1. Október volt – 1956. Gábler Antal, East Hanover, NJ USA. 2. Ballada, ezerkilencszázötvenhat. Borkuti Bodor József, Vásárosmiske. 3. Talán. Csernik Enikő, Bácska-Topolya, Szerbia. 4. Magyar szabadság. Dr. Legányi Marianna, Mosonmagyaróvár. 5. Villanások a vonatból. Gyenes Klára, Kazincbarcika. 6. Magsiratom a forradalom hőseit. Pál István, Vác. 7. Így kezdődött – Így végződött. Panajothné László Márta, Cleveland, OH USA. 8. A nemzet álma. Szloboda Tibor, Zenta, Szerbia. 9. Át a határon. Ocsovai Jánosné Turcsányi Mária, Szob, Magyarország

A bíráló bizottság tagjai:

Dancs Rozália, író, újságíró, lapszerkesztő. Toronto, Kanada

Nyitray Katalin, tanárnő. Baltimore, USA

Tatár Etelka, újságíró, tanárnő. Chicago, USA

A pályaművek egy példányát átadjuk Budapesten az Országos Széchényi Könyvtár Kézirat Osztályának, egyet a Lakiteleki Népfőiskola Emigrációs Gyűjteményének, egy a Szövetség archívumában marad.

Az elmúlt tíz évben ez volt a Szövetség 4. irodalmi pályázata. 1996-ban, a forradalom 40. évfordulójára 24 pályázat érkezett. 1998-ban az 1848-as forradalom 150. évfordulóján 20 pályaművet kaptunk. 2000-ben a Millennium alkalmából pedig 92-en vettek részt a pályázaton.

Köszönetet illeti a pályaművek íróit, akik a legjobb tudásuk szerint, emlékeik alapján, versben és prózában, megörökítették a forradalom emlékét.

Ugyancsak köszönet jár Dancs Rozáliának, Nyitray Katalinnak és Tatár Etelkának, hogy ezt a nagymennyiségű anyagot türelmesen átolvasták és hozták meg szakszerű döntésüket.

Soós József
SZMÚSZ főtítkár

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Brazíliai tudósítónk rendhagyó beszámolóval lep meg. Nem a brazil magyarság témáit, hanem az **emigrációt kiváltó múlt** eseményeinek egy 62 éve megtörtént rettenetes epizódját tárja elénk. Ez nemcsak hasznos, hanem fölöttébb szükséges is. Köszönjük. (Szerk.)

Töredékek a múltból

A békebeli Drezda

Nagy divatban van a tévén a II. Világháborúról filmeket bemutatni. Igen gyakran csak rossz szájíz marad meg egy-egy ilyen film megnézése után, hogy hogyan adják be a mostani generációnak, gyermekeinknek, unokáinknak a múltat, minden filmrendező a saját szeszélye szerint, ki tudja milyen adatokból, milyen forrásból. Meghamisítják a múltat, esetleg akarva, nem akarva.

Vannak dolgok és számok, amikről szívesen hallanánk, amiket igazán meg kellene mutatni a mai fiatalságnak, hogy ne csak rosszat halljanak a legyőzöttekről és jót a győzőkről - hogy valamelyest az egyensúly helyreálljon a két oldal között. Ilyen tény például a Szövetségesek által a **civil lakosságra zúdított tűzbombázás Drezdában, 1945. február 13 és 14-én.**

Kezembe került egy írás **Miért kellett Drezdának elpusztulnia** címen, 1965 februárjából, tehát a drezdai bombázásnak a 20. évfordulóján kelt. Vámos Imre tollából származik, egy magyar emigrációs lapban jelent meg. Mindjárt ezekkel a nemzetközileg elismert kimutatásnak statisztikai adataival kezd:

Hány halottja volt a hadtörténelem legsúlyosabb bombatámadásainak?

1. Drezda (1945. febr. 13-14) 135.000
2. Tokió (1945. márc. 9-10) 84.000
3. Hiroshima (1945. aug. 6) 71.000
4. Hamburg (1943. júl. 24-29) 43.000
5. Nagaszaki (1945. aug. 9) 36.000

A halottakat és eltűnteket nyilvánartató központ (Nachweiszentrale der Toten und Vermissten) már 1945-ben a 135 ezres számot említi. **Azonban a drezdai halálos áldozatok számát 400 ezerig (!) is becsülik!** 1965-ig egy angol közíró, David Irving, a nyugatnémet Axel Rodenberg, a keletnémet történész Max Seydewitz, az angolszász Chester Wilmot és Webster Frankland kiadott könyvekben egyöntetűen bizonyítják, hogy a szász főváros, **Drezda nem volt katonai célpont** és elpusztítását alantás politikai szempontok sugalmazták.

Drezdának nem volt hadiipara. Ipartelepei is az Elba folyásától északra terültek el. Itt épültek a kaszárnák is, amik indokolhatták volna a bombatámadásokat. Az angolszász Szövetséges Légierők azonban az Elbától délre eső városrészt vették célba, ahol a polgári lakosság élt összezúfolva. A városnak 600.000 lakosa volt. **A háborús események következtében ez a szám kétszeresére duzzadt.** Menekültek és más városokból kibombáztak ezrei lepték el az utcákat,

barakkokat és a pályaudvaron vesztegélő vagonokat. Ezek éppen azért kerestek itt menedéket, mert a város nem katonai hadiipari célpont volt! Ennek ellenére Drezdát foszforbombákkal, vagyis **gyújtóbombák százai bombázták.** Ez a szám nem túlzás. A nyugati szövetségesek kimutatása szerint **egyetlen éjszakán 650.000 foszfor gyújtóbombát dobta le a városra. Ez valódi holokausztot eredményezett!** A szőnyegbombázás 111 percen keresztül tartott. 773 (!) négymotoros angol bombázó vett részt a bevetésben. Egész Drezda lángolt. Iszonyatos hőség és oxigénhiány támadt. A menekülők beleragadtak a tüztől elolvadt aszfaltba! Másnap még 400 amerikai repülő támadása következett: újabb tömeges gyújtóbomba ledobásán kívül alacsonyan repülve vették gépfegyvertű alá az életbenmaradt menekülőket.

Végigpásztázták az üszkös romokat, az utcákat, országutakat és az Elba partjára szaladt szerencsétlenek ezreit. Az utcákon halomban tornyosultak a félig elégett halottak. Ötezer méter magasra kúszott fel a füstfelhő a bombatámadás után. Szemtanúk szerint 50 km-re olyan világosságot terjesztett maga körül a lángoló Drezda, hogy olvasni lehetett a fényességétől és még 300 km-re is látszott, hogy Drezda fölött vörös az égálja...

Az angol közíró, David Irving szerint ennek az ember és várospusztításnak az értelmi szerzője Churchill, brit miniszterelnök volt, aki tulajdonképpen nem a náciizmusról akart bosszút állni a város megsemmisítésével. A drezdai bombázásnak mégcsak nem is az volt a célja, hogy az ellenség morális összeomlását siettesse. A demonstráció a Szovjetunió-nak szólt, írja Irving. Churchill így akarta a szovjet katonai és politikai vezetés tudomására hozni, hogy az angolszászok micsoda pusztító erővel rendelkeznek. Így szándékozta megerősíteni a nyugati hatalmak tárgyalási pozícióját a közelgő, háború utáni békés rendezésre...

Halottak eltakarítása...

1965-ben, a 20 éves megemlékezésen, több mint 100.000 ember gyűlt össze a Drezda régi vásárterén. Ott voltak a II. Világháborúban sokat szenvedett testvérvárosok delegációi is: Leningrád, a lengyel Wrocław, az angol Coventry, a francia Strasbourg, sőt Észak-Vietnam küldöttei is megjelentek, hogy felidézzenek azt a borzalmas éjszakát és tisztelegjenek

a szörnyű halált szenvedett, meggyilkolt tömegek emlékének.

1989-ben, a berlini fal leomlása után és még a német országrészek egyesítése előtt Drezda evangélikus hívei levelet intéztek püspökükhöz és kérték templomuk újraépítését. Erre az egész város megmozdult! Igen, a német barokk egyik legszebb és legnagyobb templomának, a Frauenkirchének újra állnia kell! A város protestáns hívei, majd katolikus lakosai szervezkedni kezdtek, sorra meghódították ötletüknek az egész országot, természetesen elsősorban Kohl államelnököt. Kohl beszéde után a német nép 971.000 márkát szedett össze az újraépítésre, Ludwig Güttler zongoraművész koncertsorozatot kezdett, amivel 2 év folyamán 25.500 dollárt szedett össze. Günter Blobel, a neves német biológus 1999-ben, amikor már a New York-i Rockefeller Egyetemen dolgozott, elnyerte az orvosi Nobel-díjat, és a prémiumát, 960.000 dollárt adományozta a templom és a mellette szintén romokban heverő zsinagóga újjáépítésére. Kisvártatva megindultak a külföldi adományok is. Egy angol bankalap több mint 1 millió angol fonttal gyarapította ezeket.

Az épen maradt angyal szomorúan szemléli a kiégett romokat

A mai értékben 130 millió euróval felérő újjáépítési költségek 75%-át mégis egyéni adakozók adták össze Németországból, Angliából és az Egyesült Államokból. Előkerültek régi fényképek, rajzok, filmek, képeslapok – jobb, rosszabb, sőt némelyek majdnem használhatatlan állapotban. A széttörött, tüztől megsüszkösödött fal, szobor és oltárdarabokat fáradságos hangyamunkával szedték össze és helyezték el hosszú polcokon, majd komputer segítségével illesztették össze. Festőművészek, szobrászok aprólékos tanulmányozással és munkával mindent úgy újra tudtak alkotni, ahogy valaha volt a szépséges evangélikus templomban. Az 57 éves angol Alan Smith jelentkezett a toronyra tervezett 7,60 méteres kupola és kereszt elkészítésére. A kupola rézből és acélból készült, majd arannyal lett bevonva. Alan ott állt 86 éves édesanyjával a 60.000 ember között, amikor a 29 tonnás kupolát egy daru felhelyezte a toronyra, és a harangok elkezdtek zúgni. Szem nem maradt szárazon. Alan édesapja is a bombázó angol pilóták közé tartozott...

Miért tolokodtak fel ezek a múltban lezajlott gyötrelmes idők emlékei? Az előljáróban emlegetett, gyakran ismételt filmeket nem nagyon szeretjük nézni, mert sok olyant látunk, amit mi, szemtanúk, egészen máshogy éltünk meg. Szüleink meghaltak, nincs kívül az eltorzult beszámolókat, a kissé gyanús számadatokat átbeszélünk. Ezért fontos a valós adatokat, a dokumentum értékű írásokat, tanúvallomásokat, hiteles visszaemlékezéseket terjeszteni, hogy a fiatalabb generációk szembesüljenek a torzítatlan igazsággal.

Saáry Éva (Lugano):

MINEK ÉRZED MAGAD?

- Elmélkedés az identitásról -

Lányaimnak - akik francia apától, magyar anyától születtek, Svájcban élnek, és olasz nyelven végezték iskoláikat - nemegyszer teszik föl a kérdést: **Minek érzed magad?** -, amit ők csodálkozó értetlenséggel hallgatnak. Nem fogják föl, miért kell az érzelmeket partok közé kényszeríteni, kizárólagossági elv alapján **beszükíteni** - problematikussá téve azt, ami (legalábbis számukra) természetes, magától értetődő, pofonegyszerű. Persze, ők nem éltek át se háborúkat, se forradalmakat, sőt, nem szenvedtek diktatórikus rendszerű országokban sem, ahol a választás - kötelezővé válva - sokszor a lét minőségét is meghatározta.

A lényegyet tekintve azonban igazuk van: miért kellene okvetlenül és csakis ide vagy oda tartozni, hiszen normális békeidőben, a közmondást meghazudtolva, „több úrnak” is lehet szolgálni, több nemzethez is lojálisnak lehet lenni, anélkül, hogy egyik érdeke sértené a másikat. Ezért is oktalanság, ha egy állam azt követeli egyébként kifogástalanul viselkedő polgáraitól, hogy tagadják meg magukkal hozott szokásaikat, amelyek - okosan beépítve - inkább gazdagítják, mint szegényítik az illető országot. (Szent István ezt, fiához írt intelmeiben, nagyon szépen kifejtette). *(És nagy szerencsénkre Argentína ezt vallja! Szerk.)*

A „hovatartozás” különben is igen tág és **relatív fogalom**, miként sok minden más a „nap alatt”. Magyarországon élve egészen természetes, hogy **magyarnak** valljuk magunkat, ha azonban egy cseh, egy lengyel meg egy magyar angol társaságba csöppen, valami hirtelen és ösztönösen föltámadó szolidaritás hatására, már **közép-európaiaként** jelentkeznek. Más kontinens, számunkra idegen közegében, egyszerre mindnyájan **európaiak** leszünk, marslakók közé keveredve pedig nyilván (fehérek, feketék, sárgák - testvéreké válva!) **földi** származásunkra lennénk büszkéek, illetve ennek a gyűjtőfogalomnak az „erőnye” alá kuporodnánk.

Léteznek azonban **vallási** identitások is! Ha katolikusként meghívunk egy kizárólag protestánsokból álló társaságba, megőrülünk egy „hírsorsos” váratlan fölbukkanásának - legyen az francia, olasz, spanyol vagy egyéb, míg mohamedán környezetben mindnyájan egyszerre keresztényekké békülünk.

Létezik **nemi** hovatartozás-érzés is! Hányszor mondjuk, hogy „a nők” ilyenek, vagy olyanok, illetve „a férfiak”... attól függően, melyik oldalra tartozunk, melyik oldalról nézzük a dolgokat.

Természetesen, főnhéjazón hangoztatjuk a növényekkel, állatokkal szemben, hogy **emberek** vagyunk, noha viselkedésünkben ez nem mindig világlik ki. Olyan gonosz tetteket követünk el, amelyekre egy állat sohasem lenne képes. (Mikor Édesanyám Szolzsenyicin „Gulágját” olvasta, többször is megjegyezte: „Az ember a legocsmányabb állat. Talán nem is lenne kár érte, ha kipusztulna!” - De ide kívánczok a nagy francia egzisztencialista író, Jean-Paul Sartre keserű mondása is: „A világ nagyon jól megvan kultúra nélkül. Ember nélkül pedig még jobban meg lenne!”)

A végtelenségig lehetne folytatni ezt az elmélkedést, anélkül, hogy a „Hová tartozol? Minek érzed magad?” - kérdésekre megnyugtató és egyértelmű választ adhatnánk. Mert **mindenhová** tartozunk egy kicsit (a hely, a helyzet, a pillanat függvényében), de valójában sehová se, csak önmagunkhoz. Énünk és testünk az egyetlen burok, amelyből, a halál végső föloldódása előtt, nem tudunk kibújni. A Világ születésünkkel „teremtődött”, s elhunytunkkal „megsemmisül”. Az **Egészségről** ezért egyikünk sem alkothat fogalmat.

Hová tartozol? Minek érzed magad? - A végtelen Mindenség egy jelentéktelen porszemén, pillanatnyi létre ítélt, átmenetileg egymáshoz kapcsolódott, lüktető sejtek halmazának...

Így élünk, éldegélünk . . . (levélrészlet Magyarországról)

Talán már elmondhatjuk: Kegyes volt hozzánk az Úr! Szokatlanul enyhe telet küldött a Kárpát-medencére. Sok család olcsón megúsza a tél költségeit. A statisztikai kimutatások azonban másról is árulkodnak. Az enyhe télen több hajléktalan halt meg az utcákon, aluljárókban, mint az elmúlt két évben. A hírmagyarázók nyomban hozzá is tették a szomorú hírhez, hogy nem a hideg, hanem a kezeletlen, elhanyagolt betegségek végeztek a szerencsétlenekkel.

S ezzel el is érkezünk az elmúlt hónapok országot rengető események egyikéhez: a kórházak leépítéséhez. Vagy - ahogy ezt a kormányberkekben mondják: az egészségügy reformjához.

A kialakult jelenségről kedves taná-rom, Dr. Rajczy Péter bácsi megállapítása jut eszembe, ami így szól: „Az emberek többsége csak akkor érzékeli a veszélyt, ha az süt, vagy fagyasztt.” Hát így vagyunk a kórházak reformjával is. Miután elérkezett az utolsó pillanat, és immáron tényleg égető állapotra vált, hogy be fogják zárni a kijelölt kórházi osztályokat, s tényleg igaz, hogy vizitdíjat és a gyógyszeres után dobozdíjat kell fizetni, fellángoltak a tiltakozások.

Tüntetések kezdődtek a kórházak mellett. Orvosok, ápolók, betegek és jobb érzésű - már meggyógyult - páciensek álltak csatasorba. Százával. Néhol ezrével. Így igyekeztek némi nyomtatékot adni felháborodásuknak. A tiltakozások nem voltak eredménytelenek, kisebb sikerrel jártak. Növekedett a súlyponti kórházak száma. Megszűnésre ítélt kórházi osztályokat sikerült megmenteni... A lényeg azonban nem változott: a gyógyításért ezután többet kell fizetni. A végrehajtás módja azonban még nem egészen világos. Most (lapzártá előtt) nem tudjuk még, hogy a vizitdíjat az orvos kezébe kell lenni, vagy parkoló automatához hasonló gépbe kell dobni a forintokat. De már arról is szó volt, hogy mobil telefonnal is lehet fizetni. Megoldatlan feladat tehát akad még bőven. A határidő pedig már itt kopogtat...

Aztán a „reform” utolérte a pedagó-gusok népes taborát is. Kiderült: iskolából is „több van” a kellenél... Tehát azokból is be kell zárni néhányat. Pest megyében szám szerint 20 iskoláról van szó! A megmaradókat át kell csoportosítani, össze kell vonni. S ami ebből következik: a felesleges tanároknak el kell búcsúzni a katedrától. Hogy ki legyen a felesleges, ki tudott jobban alkalmazkodni ebben a feje tetejére állított világban? Az bizony külön tanulmányt érdemelne. Mindaddig, amíg a bezárással sor kerül, a bátrabb pedagógusok, szülők, diákok tiltakozásba kezdtek. Élő láncokat, tiltakozó gyűléseket szerveznek az iskolák elé. Próbálják menteni a még menthetőket, de az ő esetükben már kisebb a talpon maradás esélye. A mind jobban elfásuló lakosság figyelme már nem jut el az iskolákig...

A nagy összevonások és leépítések mögött természetesen üzleti szándékok, célok húzódnak meg. A megszüntetésre ítélt intézmények többsége patinás, régi épületben van, amelyeket még el lehet adni. Ilyen a Svábhegyi gyermekkórház, vagy a Schöpf-Merei kórház. Vagy az ugyancsak Budán található pszichiátriai intézet a maga 40 hektáros parkjával. Ha ezeket sikerül újra felépíteni, akkor bizony egy ideig még folyhat a reform... S jut újabb 10-20-100 milliós végkielégítésekre, tanulmányokra...

A tiltakozásokról szóló beszámolómat az elektromos iparban dolgozókkal kell folytatni. Az iparágban ugyanis az ott dolgozók és a nyugdíjasok kedvezményekkel kapják (kapták?) a villamos áramot. Ezt a szerzett jogot még az „átkos” Horthy rendszerben vezették be. S valami csoda folytán túlélte a Rákosi és a Kádár kor-

szakot is. Most azonban ennek a szerzett jognak is bealkonyul. Pedig ez a „jog” be volt kalkulálva a fizetésekbe! S miután a nyugdíjakat a fizetések után állapították meg, igazat kell adni a munkában megfáradt öregeknek. No, de hol az igazság mostanában?

Az igazságszolgáltatással már úgy vagyok, mint a holtakkal: „Halottról jót vagy semmit...” Hát akkor marad az utóbbi... Tudom, az olvasók nem örülnek az efféle újságírói állásfoglalásnak. De abban az országban, ahol a milliárdokat sikkasztókat futni hagyják, s ahol a nemzetiszínű zászlóval hazafelé tartó egyetemistákat börtönbe csukják, ott talán elnézhető a tudósítónak ez a kis önzés...

A hazai hírek csokrába kívánczok még a korábban hírül adott élelmiszerbotrány ügye, miszerint - mint arról beszámoltunk - osztrák-izraeli tőkés csoportok nyugati országokból beszerzett, lejárt szavatosságú élelmiszereket csomagoltak át s adtak el a hazai élelmiszer láncoknak. A botrányt „petárda botrányként” emlegetik már a szakmában (vagyis: durranás - és utána csend...). Ebből nem nehéz kitalálni, milyen irányt vesz majd az igazság...

Egy picit ide kéredeznek a legújabb botrány is: a szemét ügy. Ami úgy kezdődött, hogy a jobb érzésű magyaroknak feltűntek azok a furcsa műanyag zacskókból, újságokból préselt koszos, mocskos köbméteres bálákból rakott hegyek, amelyek falujuk határában és távol eső tanyákon emelkednek hirtelen. Mire aztán beindultak a „szakemberek” és kiderítették, hogy a főleg nylon zacskókból préselt bálák német szemetet, háztartási hulladékot tartalmaznak. Innen már nem volt nehéz kitalálni, hogy *valakik* Németországból fuvarozzák át a megsemmisítésre váró szemetet. Ha a hírek pontosak, akkor 5800 köbméter ilyen szemetet találtak szerte az országban.

A szeméthegek ide költöztetésének egyszerű a magyarzata: Németországban többet kell fizetni a megsemmisítésért, mint amibe a magyarországi fuvar kerül. Így egy kis felárral (sok szemét esetén a nagy számok törvénye értelmében) jól lehet ezzel keresni... Az „üzletemberek” között egy polgármester is akad, aki egyszer már megjárta a törvényt, de a hűségesség újra választotta. Ez a „jóember” meg is adta az alaphangot az elkövetkező igazsághoz: „tovább-feldolgozás céljából” hozatta a szemetet...

A hírek hullámverésében egy nem mindennapi bűntény is borzolta a kedélyeket. Mezősziláson egy gyorsan meggazdagodott vállalkozót és feleségét elrabolták. Majd két nap múltán megtalálták kiegészített Mercedes gépkocsijukat egy erdőben. A kocsi ember csontokra is bukkantak. S csak a DNS-es vizsgálattal tudták megállapítani, hogy a kocsi elhunytak azonosak a keresett emberekkel. A nyomozás még tart. Mint megtudtuk: a szerencsétlenül járt vállalkozó pénzkölcsönzéssel is foglalkozott. S egy 10 milliós adósság visszafizetéséhez hívták...

A megszűnésre ítélt vasúti szárnyo-nalak - amelyek 470 kilométert tesznek ki - már alig kapnak figyelmet. Néha látható ugyan egy-egy rövid riport az érintett térségek lakóiról. Panaszaikra azonban nem érkezik válasziport. Így szűkül mind jobban a magyar élet medre. S ahogy azt a fizikából tanultuk: a keresztmetszet szűkülésével nő a nyomás, nő a feszültség. Ez a feszültség érhető tetten a hétköznapokban. Megkezdődött egyfajta *árnyékélet*. Olyan, mint amit az ötvenes években kellett megszervezni. Csak éppen értő fül és látó szem kell hozzá. A százmilliós tanulmányok és a büntetlenül elsikkasztott milliárdokat megmagyarázó, dezodorozott hírek mellett ott vannak

a magyar élet apróhirdetései, amelyek önmagukért beszélnek: „Kis méretű női blúzok, szoknyák, hálóingek eladók, vagy élelmiszerre cserélhető” ... „Régi típusú mosógépet vennék 2000 forint értékhatárig” ... „Takarítási munkát vállalok az esti órákra” - stb., stb. A túlélés reménytelen apró hírei ezek, amelyek távolabb mutatnak a hétköznapi csetepatéknál, hatalmi harcoknál.

A hatalom azonban most mindennél fontosabbnak tűnik. Még el sem múltak az október 23-i jajveszékések hangjai s az azt gerjesztő hírhedt balatonöszödi beszéd hangfoszlányai. A miniszterelnöknek ismét sikerült megsértenie a magyar társadalom immáron nagyobb részét. A kórházak bezárásáról szólva úgy nyugtázta a panaszok véleményét: „Ha le akarjuk csapolni a mocsarat, nem fogjuk a békák véleményét kikérni”. Ilyen miliőben vajon mit lehet remélni?

Az arrogancia, a pökhendiség mindig megszüli az ellenreakciókat. Újabb s újabb tiltakozások kezdődtek el. Amerre a miniszterelnök jár, tüntetők tömegei fogadják. A magyar parlament előtti Kosuth teret október 23-a óta acélkordonnal zárta le a rendőrség. Azzal az indokkal, hogy az művelési terület, s csak így tudják megvédeni a parlamentben dolgozó képviselőket a terrorcselekmények ellen! Pedig ezt itt minden földi halandó tudja, hogy a tér azért van lezárva, hogy az elégedetlenkedők ne tudjanak ott tiltakozni. Ez a fajta kettősség jellemzi most a magyar társadalmat. Fekete Gyula író fogalmazta ezt meg egyszer nagyon frappánsan: „Aki mondja, az tudja azt, hogy akik hallgatják, azok tudják, hogy ő hazudik...”

A Fidesz-képviselők azonban február elején meglepetésszerű akcióval lebontották a kerítést. Ebből aztán hatalmas felháborodás kerekedett. A televízió csatornákon jogászok, alkotmánybírák csaptak össze. Az egyik vélemény szerint: az acélkordon felállítása ellentétes a joggal, tekintve azt, hogy a rendőrségi törvényben nincs olyan megnevezés, hogy *művelési terület*. Más jogi doktorok szerint viszont: a kerítést a rendőrség emelte és senkinek nincs joga azt lebontani. A vitában szereplő tábort immáron neveket is kaptak. A kerítésvédőket *vasfüggönyösöknek*, a kordont-lebontókat pedig *törvénybontóknak* nevezik.

Ami a kordonokat illeti, akad még belőle Budapesten. A szovjet (hálaadó) emlékművet is acélkordon védi. Sőt, már kettős kordont kellett húzni, és állandó rendőri ügyelet van jelen, tekintettel arra, hogy a magyar lakosság nem csekély hányada úgy véli: le kell bontani a gyászos emlékü építményt s helyre kell állítani a

korábbi országzászlót. Ez ügyben a Magyarok Világszövetsége kezdett aláírási akciót.

Ilyen hangulatban várjuk március 15-ét, ami évtizedek óta a magyar lélek emelkedett ünnepe. Sokan, nagyon sokan azt remélik, hogy ez a március 15-e meghozza a fordulatot. Olyan nagy mértékű tiltakozást remélnék, hogy a kormánynak mennie kell. Ezt tudva a kormány is készül az ünnepre. Több sorozatra való könnygáz gránátot, gumibotokat és gumi lövedékeket szereztek be. S a legújabb hírek szerint azért nem szabad lebontani a parlament előtti vasfüggőnyt, mert szélsőséges csoportok március 15-én fegyveresen akarják elfoglalni a parlamentet s több kormánytagot meg akarnak gyilkolni. Jelenleg ez a hír forr, fortyog a magyar közéletben. Tovább borzolja a megosztott magyarok idegeit...

Ami ezt a bejelentést illeti, szomo-rúan kell fogadni. Ezt a kártyát már többször előhúzták a szocialisták. Már az elmúlt Fidesz ünnepi gyűlését is bombarobbantás hírével terelgették. De volt már éles helyzet is: pár éve, Torgyán József háza előtt robbant bomba. Aztán Fidesz-képviselők se maradtak ki ebből. De robbant már a Mátyás templomnál is ilyen „szeretetsomag”. A tettesek mindannyiszor ismeretlenek maradtak! A mindig jól értesültek viszont úgy tudják, hogy a titkos szolgálathoz közelállók vannak a háttérben. Azok, akik időről-időre előhúzzák s megszellőztetik a náluk lévő ügynök dossziékat. Azok, akik a magyar élet göröngyös útját szabdalják még göröngyösebbre. S amíg ezek az emberek szabadon járnak-kelnek, bizony bármi megtörténhet.

A gazdasági élet „dübörgéséről” most nem esik szó. Sőt, újabb madárinfluenza-fertőzés történt a Szentes melletti Lopistón. Az állatállományt megsemmisítették és karanténra rendelték el. Ennek az óvó intézkedésnek ellenére sorra mondták vissza a magyar baromfi-export megrendeléseket. Sőt: az Angliában kialakult hasonló madárinfluenza esetet a magyar fertőzéssel hozzák kapcsolatba, figyelemmel arra, hogy a dél-angliai cég Magyarországról is szállított pulykát. Mint ismert, Angliában 160.000 szárnyast kellett leölni. Törökországból kapott információkból tudjuk, hogy ott öt gyermek betegedett meg a hírhedt H5N1-es vírustól egy madárinfluenzával fertőzött területen, és közülük négyen meghaltak. A gyilkos kór tehát itt forog a közelünkben. S mivel Magyarország a vonuló madarak egyik pihenő állomása: bizony okkal, joggal aggódunk.

Barkuti Jenő, Magyarország

“A Wiesenthal Központ alaptalanul támadta Képiró Sándort”

Ungváry Krisztián történész szerint megbízható bizonyítékok nélkül vádolta meg háborús bűnökkel Képiró Sándort a Simon Wiesenthal Központ: „A rendelkezésre álló adatok teljesen megbízhatatlanok. Egyrészt nincsenek meg az eredeti bírói eljárás iratai, illetve csak részben vannak meg, abból nem derül ki, hogy Képiró Sándor pontosan mit követett el. Az egyetlen állítás az az, hogy alárendeltjei ellenőrzését elmulasztotta”. **Véleményét más történész is osztja.**

A történész rámutatott, hogy az 1942-es délvidéki vérengzéssel kapcsolatos ügyek nagyon jól feltártak. Nemcsak a II. Világháború után, hanem az 1956-os forradalmat követően is vizsgálták a csendőrség szerepét, Képiró Sándor neve azonban nem fordul elő ezekben az iratokban. S hozzátette: arról az 1946-os népbírói ítéletről nincs tudomása, amelyre a Simon Wiesenthal Központ szintén hivatkozott. Kádár Éva jogtörténész kutató is kiemelte,

hogy sem a levéltári, sem pedig a bírósági dokumentumokban nem lehet fellelni az 1946-os tárgyalásra utaló adatokat.

A Simon Wiesenthal Központ jeruzsálemi irodájának igazgatója 2006 szeptemberében jelentette be, hogy feltételezett háborús bűnösre bukkant Budapesten. Efraim Zuroff akkor azt mondta: Képiró Sándor az 1942-es újvidéki meszárlásokban csendőrként, valamint az 1944-es délvidéki deportálásban csendőr századosként tevékenykedett. Hangsúlyozta: két per is indult Képiró Sándor ellen, 1944-ben tíz évre ítélték a Magyar Hadsereghez való hűtlensége és rossz hírnév keltése miatt. Ezt az ítéletet a német megszállást követően érvénytelenítették, majd 1946-ban a Népbírók 14 évre ítélték háborús bűnök miatt. Az ítélethirdetéskor már külföldön tartózkodott, évtizedekig Argentínában élt. (MTI jelentés 2007. február 14)

(A hírről az AMH novemberi, valamint január-februári számában már olvashattunk. Szerk.)

HIBAJEGYZÉK: utolsó számunkban a 9. oldalon megjelent lovaspólóról szóló cikkben hibásan írtuk a *chukker* szót.

HELYESBÍTÉS: Egy nevezetes születésnapnál a huncut nyomdaördög megint elkezdett körülöttünk settenkedni: 97 helyett 90-et íratott velünk múltkori jelentésünkben... Pedig **özy. dr. Vác Elemérné Matyi** a 97. éve betöltését ünnepelhetné, jó fizikai és szellemi egészségben, szeretettel körülvéve Barilocheban (Matyi nagymama-dédnagymamának 6 unokája és 10 dédunokája van!), és most **március 26-án néz elibe a 98.-nak!**

Nagy izgalomban és óriás készülődéssel várjuk a KALÁKA EGYÜTTES tíznapos látogatását! Röplapon is rögzítettük főllépéseik helyét és dátumát. Támogatásukat jelenlétünkkel!

ÜNNEPLÜNK

- Egy **100 éves** születésnap bizony ritkaság: ilyen ünnepelhetett bámulatos szellemi frissességben **özv. Vass Béláné Ágoston Rózsa, Rozsó néni**, leánya Gyöngyi otthonában az itt és külföldön élő rokonai, unokái és dédunokái körében. A kedves délután folyamán szép kárpótlás is készült az utolsó 100 év mozzanataival, az ünnepelt gyermekkorától a mai napig... Az egybegyűltek meghatottan nézték végig kétszer is! Gyertyafűvaskor több nyelven énekelték el neki a születésnap felköszöntőket. Ágika dédunokája Budapestről videón kívánt boldog születésnapot, az itteni két kis dédunokája Totó és Zoé kis magyar zenés színdarabban lepték meg.

Külön öröm volt az ez alkalomra Budapestről érkezett fia Matyi és menyé Magdi jelenléte. Így 4 generációból áradt feléje a szeretet.

A Szent István Öregotthonban is megünnepelték! Adja a jó Isten, hogy egészségben töltsön el még jó pár évet!

- „Csak” **90 éves lett Melegné Irénke:** öt szintén a nagycsalád és kiterjedt baráti kör ünnepelte vidáman Gorondi Istvánék kertés otthonában. A gyönyörű idő és a levegőben érezhető szeretet felejthetetlen délutánt varázsolat körénk. Az ünnepelt boldogságát tetőzte a Budapestről megérkezett Csiki jelenléte, így mindhárom lánya együtt volt sok idő után!

- **v. Ladányi Domonkos 90. születésnapja** oly nagy esemény volt, hogy még a vakációzó Hungária is kinyitott ez alkalomra!

Átcsoportosítás:
A havi születésnapok jegyzéke átkerült a SP rész II. oldalra.

Mit hallott az AMH

49-en ünnepelték Domit, egy hiányán az egész család a Braziliából befutott részével együtt. Mindez teljes meglepetésként érte az ünnepeltet, úgy érezte magát „mint az 1. ejtőernyőugrás előtt, mint amikor valamin elkerülhetetlenül át kell esni” - (sic!) Enikő lánya az a kiváló szervező, aki mindezt összehozta az ünnepelt előtt *teljes titokban*. Sok egyéb ajándék közt az alkalomra Józsa Mátyás nagykövet Bács Zoltán konzul által küldött 1 üveg Tokaji Szamorodnit. *Az élet mindennél lehető legnagyobb ajándéka azonban a gyermeki szeretet* - vallja a meghatott Domi.

Esküvők - Mottó:

„Álmod úgy valósul meg, ha apránként építasz, a sok kicsi sokra megy, műved így gyarapszik. Életed éld szabadon, szánj időt a szépre, ne sokat tégy, de azt jól, s tiéd lesz a bére. Köre követ nap mint nap, titkod lassan érik, így növekszel nap mint nap, míg elérsz az égig!”
(Részlet a *Fratello sole, Sorella luna c. Szt. Ferenc filmből* - Bárány Béla atyától, Budapest)

- Barilocheban **Besenyi Zsófi és Govetto Martin esküvője** (2006. november 4): Dr. Besenyi Károly és Vác Zsuzsanna legkisebb lánya Zsófi ugyan Buenos Airesben született, de élete legnagyobb részét Barilocheban töltötte. Az erős patagóniai szél szünetelt és kifogtak egy napsütéses kellemes napot. A metódista templom zsúfolásig megtelt. Sokan jöttek Buenos Airesből, Córdoba-ból, Kanadából pedig Zsófi legidősebb bátyja Karcsi, és igen megható volt a 97 éves özy.

dr. Vác Elemérné Matyi nagymamának részvétele aránylag jó egészségben. A násznép majdnem hajnali hatig mulatott! Isten áldását kérjük a fiatal pár további életére! (Zsófi 2005 augusztusától átvette a Szent István Kollégium gimnáziumának az igazgatóságát, férje Martin a Río Negro-i igazságszolgáltatásnál a bünygyi ügyész).

- **Újabb esküvő a Szegődi család**ban: február 23-án a tartotta polgári esküvőjét Papp Ernő és Szegődi Erika fia **Papp Ernő István Karina Eva Kiyseliziával**. Alig két hónap leforgása alatt két esküvő! Gratulálunk az így kibővült Szegődi-Papp családnak!

BETEGEINK

- **Keve Laci** rosszul lett egy este otthonában, elájult, még feleségét sem ismerte meg. A kórházban fájlalta gerincét, alig tudott lábraállni. Az orvosok szerint stressz eredménye, szervi baja hála Istennek nincs - talán a vérnyomás? Mert erős diétára fogtak, kávé-só tilos, és jobban vigyázni az idegekre, kerülni az izgalmat... Mielőbbi javulást kívánunk!

- **Tasnady-Szűts András** január végén szívinfarktust szenvedett. Operálták, két sztentet ültettek be és jelenleg a rehabilitációs klinikán tanul meg újból járni. Főlépülésig a klienseit fia szívesen intézi, és apja büszkeségére máris 50%-kal többet adott el, mint ő maga... Gyors javulást kívánunk!

- A kis **Makkos Sebike** egészsége a január 8-i nagy operációja után öröndetes iramban javult, és a kezelő neurológus szerint minden a legjobb úton halad. Nehéz a főlépülés, *ecodopler*, eleinte naponta röntgen, stb. A sok orvosságot bírta nehezen a gyomra, aminek ellenére mindig jókedvű és mosolyog, látszik, tetszik neki, hogy ő a kiskirály és minden körülötte forog! A szegény szülőknek nehéz, főleg Mónikának, de a nagymama szerint a kisfiúnak még a természete is változott, mert jobbkedvű lett. Az egész családnak kívánunk türelmet a gyógyulásig!

EZ-AZ...

- Megjelent **Süllös Lenke** legújabb horoszkóp könyve, amely fölöleli a jelen évet és minden asztrológiai jegyben születetteknek megmondja, mire kell vigyázniuk! Kapható a kioszkokban, és megtekinthető a HKK-ban.

- **Szőnyi Ferenc** volt magyarországi nagykövet nyugdíjba vonulása után nem unatkozik. Január 4-én megtartotta a székfoglalóját a PEN Clubban, ahol a volt brazil nagykövet Benyhe János, a magyar PEN főtitkára beszélgetett vele népes hallgatóság előtt. A hangulat igen jó volt, sok nevetéssel, hisz (Benyhe szavaival) Szőnyinek „sokoldalú, rakoncátlan tehetőségbe” a humor és a derűlátás is belefér... Ezt itteni barátai is igen jól tudják. (Az *exposé az érdeklődők rendelkezésére áll a Szerk.-ben*). Ezen kívül a vadonatúj PEN Club-tag január 18-án Ávilai Szent Teréz Verseiről beszélt a budapesti Cervantes Intézetben. Novellákat és színdarabokat is fordít spanyolról magyarra. Új könyve *Házörző lelkiismeret (Ami a nagyköveti jelentésekből kimaradt)* címmel a napokban jelenik meg a Gondolat Könyvkiadó gondozásában. Ebben a kötetben az argentinai évek szellemi dokumentumait gyűjti egybe. Hamarosan megrendelhető.

- A 2005 februárjában lezajlott budapesti **KAPOCS menedzser-kepző program** résztvevői vidám összefüggéssel ünnepelhették meg az utazás 2. évfordulóját Fóthy Zsuzsi otthonában, mégpedig *teljes létszámban* a többi kilenccel: Beisné Anni, Benedekné Marika, Benkő Teri (aki befutott Budapestről), Grabner Pistike, Haller Ines, Haynalné Zsuzsó (a KAPOCS-út megszervezője), Leidemann Sylvia, Szilvássy Erzsébet és Zólyomi Kati. Vidám visszaemlékezések, sok nevetés, anekdotázás közben koccintás az együttlétre, Sylvia születésnapjára, de korántsem utolsó sorban arra, hogy ez az egyedülálló KAPOCS nemcsak létrejött, hanem létrehozott egy maradandó kapcsolatot is: Teri akkor találta meg a budapesti csángóbalon élete párját, a venezuelai Josét, akivel azóta itt összeházasodtak, és együtt mennek vissza Budapestre, miután Teri a napokban veszi itt át orvosi diplomáját. **GRATULÁLUNK!!** (A szerelmi sztori részletei olvashatók a HUFU utolsó oldalán!)

- Kolóniánk remélhetőleg gazdagodni fog egy új magyar családdal: Délvidékről megérkezett **Beretka Attila** (vegyész, 20 éves gyakorlattal a szója feldolgozásban), felesége **Ibolya** (kertészmérnök) és két lánya, **Zsófia** (18) és **Idikó** (14). Vargabetűvel érkeztek Argentínába, pár hónapi Dominikai Köztársaságban való tartózkodásuk után, és itt óhajtanak sátrat verni. Egyelőre még nincs megoldva sem az állás, sem a végleges lakáslehetőség, de bíznak abban, hogy ez is rendeződik. A HKK-ból már kölcsönöztek ki könyveket. Ha nem költöznek vidékre, beállnak a mi koloniális életünkbe... Isten hozta Beretkákat Argentínába!

- A közbiztonság állandó és fokozódó romlását még a „Boszorkányok Köre” is saját bőrén tapasztalhatta. **Honfiné Rajczy Kati** boszorka a quintájára hívta meg társait. 4 boszorka távozott a kellemes találka végén autón: **Lindqvistné Hapci, Kesserűné Angyalika, Siraky Lenke** és húga **Iren**. Kiszálláskor utóbbinak háza előtt 3 biciklis fiú rájuk támadott. A repülő seprűk ugyan nem voltak kéznél, de Lenke oly hangerős szitkozódással rivallt rá a támadókra, hogy ezek eszeveszettül eliszkoltak. Gratulálunk a bátor főllépéshez - miközben földi javaiktól sem kellett megválniuk!

LÁTOGATÓK

- Január 21-én Papp Jenőnéknél az eredetileg „lánytalalkozó”-nak készülő szervezésnek elterjedt a híre és többen eljöttek barátok, akikkel az esti órákig folyt a tereferé és öröm. Egyből **Honfi Lászlóné**

A leányok egy része, állva b.-j.: Colliané Anna Rózsa, Plószné Anca, Pál Magdi, Honfiné Csiki, Demesné Éva, Képiró Magdi, Vassné Magdi, Bonapartianné Trixi, Németh Marika, Halaman Kati, Pappné Zizi, Lányiné Dóra; lent b.-j.: Vass Gyöngyi, Egey Judit, Meleg Piroška, Zöldiné Cristina

FOTÓ VASS M.

özv. Rácz Istvánné Szekeres Teréz Ibolya

Horgos (Bácska), 1908. május 3
- Buenos Aires, 2007. január 31

Gyászolják: lánya Rácz Zizi, veje Papp Jenő és unokái Papp Lili, Gabi és Titi, valamint a Papp család és a baráti kör.

Csendesen aludt el a Szent István Öregotthonban, ahova napra pontosan érkezett 6 éve és ahol csak mint „Anyu” tartották nyilván. Így magas kora utolsó idejét szeretettel és gondoskodással körülvéve élhette le. Köszönet érte!

Nyugodjék békében!

Csiki búcsúztatója és az aznap érkezett **Vass Mátyásék fogadása** volt ez. Többen **Plószékkel** is akkor találkoztak először.

- Sok idő után itt járt a **Plósz házaspár!** Sándor alkalmi munkára is tett szert, Anca élvezi a finom meleget, tengerparti fürdést (lásd alább!). A család szétszórtan él, fiúk Benó Norvégiában végez fontos kutatómunkát mátkájával együtt, Gyuri fiúk és lányuk Réka a kis Kingával együtt Barcelonában dolgoznak. Anca sokat van velük,

míg Sándor „normálisan” Budapesten él. Búcsúvacsorájukra a Hungáriában vidám baráti kör gyűlt össze, és éjfélkor több nyelven énekelték Ancsának: Isten éltessé őt! És a mielőbbi viszontlátásra - mert erre van kilátás!

- **Fóthy Zsófi Tuku** családjával a hideg Németországból jött látogatóba. Férje **Stefan** ugyan hamarosan ment vissza dolgozni, de Tuku a kis **Leóval** élvezte a családja itteni részét és a kiterjedt baráti kört.

NYARALTAK... ÉS „VÁNDORNYARALÁSOK” A LÁTOGATÓKKAL

- **Plósz Sándor és Anca, Vass Mátyás, Magdi és Gyöngyi, Demesné Éva és Bonapartianné Trixi Kerekes Ági** tengerparti házában Costa Azul-on. Ellátogattak Czanyóékhoz, Dodó öröme. Helgát is nagyon jó kedélyben találták, gyorsan fölépült az operáció után. Nagyon várja barátnői beharangozott látogatását! Czanyó Miminél is voltak Santa Teresitán. Majd Képiró Magdi kétszer is fogadta a csapatot terület-terület asztalkákkal Valeria del Mar-on.

- **Szilvássy Lőrinc** családjával Miramaron töltött néhány főlfrissítő napot, hogy a további munkához, iskolakezdethez gyűjtsenek új energiát.

b.-j.: Ignác és Tamás

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Kopogtatok...

Felébresztettek? Kipihentek magad? Feltöltötöd tudódet friss levegővel, zsebedet friss pénzzel, autódat drága benzinnel? Megköszönted barátaidnak a karácsonyi és újévi jókívánságokat? Bátran nézel az Új Évbé? - Álljon meg a menet! Ennyi kérdésre nem lehet felelni. Elég, ha annyit válaszolsz, hogy megálltál az év végén, gondolkodtál, mérlegelted az elmúlt év eredményét. Aztán fáradtan, de törve nem, igyekeztél pihenni.

Megjött a várva-várt nyári nagy *vakáció*, ami nem egyértelműen *szabadság*ot jelent.

Mint privátember, nyugdíjas turizmus-igazgató, egész évben *vakáción* vagyok, de nyáron, januárban ezt komolyan veszem. Nem nyitom ki sem a televíziót, sem a rádiót. Elolvasok pár ezer oldal jó könyvet, hanglemezen hallgatom csodálatos klasszikus zenét, és naponta úszom pár száz métert. Ezzel szemben, mint az AMH rovatvezetője, lejárt a szabadságom. Az "újév" már nem "új". Mire e sorok megjelennek, már márciust írunk!

Ezért kopogtatok. Ébredjünk fel nyári letargiánkból, és építsük a jövőt friss erővel. Mondjuk el Himnuszunk szavai: "Isten, áldd meg a magyart jó kedvvel, bőséggel!" A jó Isten nem részrehajló és biztosan tudja, hogy mi argentinok is vagyunk. Argentínában élünk, itt fognak domborulni sírjaink. Bizony jó lenne, ha Argentínának is adna "jó kedvet és bőséget" - és hozzá értelmes, becsületes vezetőket...

*

Ezek után nézzünk körül ebben a szép Argentínánkban. A napokban azt fejtegette egy komoly olvasóm, hogy a túlzott optimizmus egyenlő a korlátoltsággal, vagy korai szenilitással. Lehetséges. Tehát nézzünk körül komoly, kritikus szemmel! Gondosan eltettem a *La Nación* utolsó heteinek vasárnapi számát, különös tekintettel a belpolitikai hírekre. **Történt valami érdekes?**

- Természetesen történt, sőt javában történik. A baj csak ott van, hogy az újságok fejlécén 2007. január-február szerepel, és a legfontosabb hír az, ami már 2006-ban, ugyancsak ezekben a hónapokban, lázban tartotta a közvéleményt. A láz azóta is hol emelkedik, hol egy kicsit csökken. Lezárják az Uruguayba vezető utakat, hidakat, vízi járatokat. *¿Qué le va a hacer?* (Mit lehet tenni?) Vállat vonnak az emberek - és keresnek más utakat, más irányt, szönek más tervet. A helyzet megoldhatatlan. Sem az uruguayi, sem az argentin elnök nem hajlandó vállalni a kudarcra járó felelősséget, az imázs-vesztést népszerűsége rovására. Tény, hogy a csendes, barátságos Entre Ríos látképe az Uruguay folyó partján erősen megváltozott. Szembe kell nézni egy füstölgő, ronda gyárteleppel a túlsó parton. A finn Botnia papírpép üzem már működik (vajon kevesebb "kenőpénzzel" beérte-e az uruguayi kormány, mint - úgymond - amennyiért az argentin kormány hajlandó lett volna partjain ilyen környezetvédelmi kihágásokat "elnézni"?!) A folyó közepén egy szomorú kis SzűzMária-szobor úszik

egy gumituton, vidám csónakázók és felháborodott tüntetők között. A gyárat lebontani nem fogják. *¿Qué se le va a hacer?* Talán jövőre eldöntik.

- **Ne dugjuk fejünket a homokba!** Ez a "vállátvonogató" közömbös, önző beállítottság lassan a mi magyar mentalitásunkat is megfertőzi. Ha látjuk, hogy mi úgysem tudunk valamin segíteni, vagy változtatni, akkor éljünk vidáman, és dugjuk fejünket a homokba? Nem.

- Hanem nézzünk körül! Soha ennyi nyaralót nem számoltak Mar del Platán, Pinamarban, Villa Gesellben, Miramaron, mint az idén. Tehát: "Minden OK". A több ezer nyaraló között akadt azért egy érdeklődő tábor, akinek figyelmét nem kerülte el a kormány még több hatalomra irányuló ügyeskedése. Politikai tudományok elismert írói, politikai rovatvezető újságírók tengerparti luxushotelek termeiben vészjósló szociálpolitikai előadásokat tartottak, hogy az eseménytelen nyári hónapokban a nyaralók szociális lelkiismeretét, politikai állásfoglalását felébresszék. Köztük volt Joaquín Morales Solá, a *La Nación* politikai tudósítója az *El Bosque* nevű pinamari hotelben, ahol előadást tartott a "*Cara a cara con el periodismo*" előadássorozat keretén belül. Mar del Platán és Punta del Estén, ugyancsak e sorozat szervezői meghívására, egyéb árnyalató vagy beállítottágú írók szerepeltek, mint Magdalena Ruiz Guiñazú, Nelson Castro vagy Alfredo Leuco. Ezek az előadások és vitaestek nemcsak az emberek politikai közönyét igyekeznek felrázni, hanem arra is felhívják a figyelmet, hogy a *szabad sajtót állandóan politikai nyomás fenyegeti*. Világszerte, főleg választások előtt a "*média krízisérről*" tárgyalnak. Jó lenne, ha mi, argentinai magyarak sem néznénk közönnnyel Argentína jövőjének alakulását.

- **Ma már a kormány minden lépése az októberi választásokra irányul.** Előnkünk neje, Cristina Kirchner jó nagy lépést tett elnökké választása érdekében. Meg kell adni, hogy hihetetlen ügyes, feltűnő jelenség. Mondják, hogy "a nők" korszakában élünk. Valóban, az utóbbi években soha nem látott politikai sikereket értek el a nők. Lehet, hogy a mi "vasöklű hölgy" elnökjelöltünk nem ért egyet Észak-Amerika politikájával, de azok propaganda- és közvéleményt irányító fogásait ügyesen lemásolja. Fáradságot és költséget nem kímélve e sorok írásakor éppen Párizsban szerepelt, hogy az argentin sajtó olvasóit elkápráztassa (*ha a francia sajtó nem vett is róla tudomást... Szerk.*) Időnként pár órát az ötcsillagos Hotel Le Meurice-ben pihent (napi 600 euróért, reggeli nélkül).

- **Az ellenzéki pártok jelöltjei** a nagy nyári *vakációban* valószínűleg nem voltak olyan éberek, mint a kormánypártiak. Egy kétségtelen kitűnő képességgel rendelkező Lavagna, Macri, Elisa Carrió, vagy López Murphy nem tudja a peronista párttal felvenni a versenyt, de együttesen komoly esélyük lehetne, azaz lehetett volna. "Már késő" - lehetne halálos ágyán a La Traviata Violetája...

Március, az ébredés hónapja

Március a föld déli vagy északi felén egyformán az *ébredés hónapja*. Északon téli álmából ébred a természet. A déli féltekén meg a nyári aléltáságból ébred az ember. A nagyvilág 2007-ben arra ébredt, hogy sürgősen meg kell oldja a *földünk felmelegedésével járó veszedelmet*. Ezt a címet olvastuk minden világlap első oldalán (*a téma még az AMH-ban is szerepelt! I. Stirling cikk 2006. jan.-febr. Szerk.*). Ezt a föld minden részén komolyan kell venni, mert az univerzális cél a Fennmaradás!

A mi kis argentin világunk mire ébred? A magyar közösségnek is csakis a fennmaradás lehet a célja. Itt a március. A huzároknál valamikor régen, ha ügetésből vágta akartak ugratni, a vezérszó "rajta-rajta!" volt. Ne essünk túlzásba, mi nem ébredtünk még annyira fel, hogy vágázzunk. Mindenesetre a magam részéről ébren van már a szándék, hogy az Új Esztendőben továbbra is támogatom Intézményeinket, az AMH-t és a Szent István Otthont. **Remélem ez olvasóim részéről is ugyanígy fennáll!**

"Benépesítitek Dél-Amerikát..."

Az idén szabadságomat és minden terveimet egyetlen dátum köré összpontosítottam. Testvérem **Bonczos Miklós** február 3-ára meghívta egész családjunkat **Santiago de Chilébe**, hogy "szűk családi körben" megünnepeljük 80 éves születésnapját. Hónapok óta tervezte ezt a családi találkozót, a legapróbb részletességgel, telefonon, e-mailen. A szűk család a következőkből áll: *Miklós és felesége Ira, meg én*. Ehhez kapcsolódó *6 unokatestvér* és *18 másodfokú unokatestvér* a hozzájuk tartozó élettársakkal, és *3 dedunoka*. Összesen 48 személy

A Bonczos-Sebess klán

lenne. Hiányzott 9 külföldön élő vagy utazó családtag, ezért 39-re volt terítve. Ira kézzel festett névjegykártyákkal (mindegyiken

más-más virágocskával) jelölte meg a vendégek helyét. A hiányzóknak lélekben voltak köztünk, de e rendkívüli alkalomkor jelen voltak a Bonczos-Sebess család Argentínából (Mitchell Carolina kivételével, hiánytalanul) és Sebess Márta még Etiópiából is eljött... Kényelmesen elfértünk egy szép tisztukaszinó-szerű klubban (a szalon bejáratánál néhai Pinochet elnök portréja fogadta a vendégeket, egyik-másik unoka megdöbbenésére).

A vacsora utáni táncot Micu kérésére egy csárdással kezdtük (hála az AMH re-

Gyertyafújás

mek CD lemezének!) és folytattuk hajnali 1-ig egy ügyes *disc-jockey* ütemére. A Bonczos család apraja-nagyja, még a legapróbb 3 éves Zoé is táncolt. Az asztali köszöntőt Péter fiam mondta. Végignéztem a ragyogó fiatal arcokon és apám egy mondása jutott eszembe, amit valamikor Fóthyéknak egy születésnapon dedikált: **Benépesítitek Dél-Amerikát!**

Nyaralók

Nem érdektelen, ha elmondom, hogy szomszéd országunk Uruguay turisztikáját mennyiben befolyásolta az Argentínával folytatott villongás. Ezelőtt 3 évvel Punta del Estén a kocsik 65%-ának rendszáma Argentínából, 10% Braziliából és csak a maradék 25% származott Uruguayból. Az idén Argentínából legfeljebb 25%-ra lettem figyelmes. Az autók rendszáma viszont nem egyezik a vendégek nemzetiségi felosztásával. A legtöbb külföldi vendég repülőgéppel érkezett, és uruguayi rendszámmal bérelt autót. Nagyon sok volt a chilei, brazil, európai vendég. Argentínából sokan vidékről (Córdoba, Santa Fe, Salta, stb.) érkeztek repülővel, és így „oldották meg” a lezárt hidakat.

Autójjukkal a *Buquebus*-on átkelve azok jöttek-mentek, akiknek lakásuk vagy házuk van már évek óta ezen a vidéken. Ezeknek a száma viszont egyre csökken. Maradtak az idősebbek, akik gyermekeikkel, unokáikkal szívesen nyaralnak a szelíd tenger partján. Találkoztam az idén is régi, magyar barátokkal, mint Fabriné Balla Beatriz, Dr. Kehiday Gábor és Simonetta, Sorg Erzsébet, Kolb László és Éva, Oberitterné Judith és vendégei

b.-j.: Monostoryné Ildikó és Oberitterné Judith

Móriczné Marika és Monostoryné Ildikó, Dénes Vera és családja, Kemény Éva és lánya Cristina, Lévai Gyöző.

Schick Miklós feleségével és Marika fia Fazekas Geri

Budapestről Schick Miklós feleségével, Marikával az idén állandóan magyarországi barátokat látott vendégül puntai villájukban. Többek közt hírességek, mint a budapesti tévé be-

Punta del Este virágpompában

mondója Kovács P. József barátnőjével, Mercsényi Mariettával, meg Rosivall Zoltán, az olimpiai sí-válogatott csapat elnöke, aki Puntáról Budapesten át

b.-j.: Rosivall Zoltán és Kovács P. József

egyenesen indult Tokióba, a következő Játékok megbeszélésére. Említésre méltó, hogy Magyarországról mennyien utaznak messze földre nyaralni és világot látni. Legtöbben, mint a megnevezettek, ellátogatnak Tűzföldre, Patagóniába, az Iguazú vízesésekhez is. Ez egy jó jel!

Fiatalabb barátaim, olyanok, akik még dolgoznak és legfeljebb 3-4 hetet tudnak nyaralni, csak úgy tudják fenntartani lakásukat, ha a nyár folyamán vagy az év többi hónapjában berbe adják. Gondolom ez nem csak Uruguayra, hanem Argentínára is vonatkozik.

Argentínában még nem volt olyan krízis, hogy az emberek ne nyaraltak volna. Minden kormányt, a jelenlegit is, általában szidják. Ennek ellenére az idén még a hegyvidékeken, mint Córdoba, Bariloche, San Martín de Los Andes, Trafal is tele volt nyaralókkal. Barátaim mind saját házukban pihentek, köztük Zaha Sándor és Alexandra gyermekeikkel az idén is a córdobai hegyekben, Zombory István és Kati, Andi lányukkal és Kemes Edith mamával a mozgalmas európai útjuk után Barilocheban, Dr. Paulini Károly lányaival és unokákkal pár hetet Trafalban. Elisabeth von der Fecht leveléből értesültem, hogy még itt is nehéz volt szállást találni a hotelekben...

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban bejött adományok: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Möricz Istvánné - Erdődy József - Dr. Farkas Ferenc - N.N. - Gorondi István és Edith - K.I. - Dr. Orbán László - Gosztonyi Attila - Luraschiné Földényi Judith - B.Á. (Kanada) *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2007-ben eddig bejött adomány: Zombory István - Dr. Orbán László - Möricz Istvánné

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

BOOKING
S.R.L. *travel*
Operador Mayorista de Turismo
CARLOS HATCHERIAN
E.V.T. Leg N° 12.643 D.N.S.T. 2253/05

"DESCUBRIENDO IMPERIOS"
Salida grupal: 16 de mayo 2007
San Petersburgo-Moscú-Praga-Viena-Budapest
Opcionales: Erevan. Atenas. Estambul
Av. Corrientes 922, 6° P, of. "34" Líneas rot : 4393-0456
bookingtravel@fibertel.com.ar

Hostería "La Esperanza" Abierta todo el año. Atendida por su dueño húngaro *László Jánoszy*
Cálida atención y trato familiar. Gran parque arbolado. Pileta de natación.
Av. Dra Cecilia Grierson 383 - Los Cocos, Prov. Córdoba
Tel.: (03548) 492016 - info@hosterialaesperanza.com.ar
Conózanos en: www.hosterialaesperanza.com.ar

DÖRY ELENA (Iles)
Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564 Fax: 4812-3239
elenadory@hotmail.com

Mert a szív nem ismer távolságot
Az Internet legnagyobb áruháza Magyarországra küldhető ajándékokkal és virágokkal

A Magyar Gifts nem egy közvetítő cég!
Magunk tervezzük, készítjük, szállítjuk és garantáljuk mindegyik rendelést.
Gyors szállítás egész Magyarország területére.
Kérdezze meg bármelyik vevőnkét!

Magyar Gifts
www.magarygifts.com
Angolul és magyarul is
-Ha nincs internet kapcsolata-
Ingyenes rendelés, Észak-Amerikából, Kanadából: 888-353-0112
USA számunk elérhető minden országból: 925-283-6095

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multiaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartiané, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

Dres. Constantino Miguel Alitisz y Silvina Laura Loria
abogados
Libertad 480 2° piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

CARPINTERÍA
Ricardo E. Göttig Vágó
Naval - Bibliotecas - Restauración
Talla - Mueblería - Marquetería
Tel. 4746-2790 Cel.: 15-6502-2830
regmapex@yahoo.com.ar

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

HKK
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

Szerény fizetésért vállalnék házörzést
Keltos István - 4747-4937

2007. Áprilisi lapzárta: március 10
Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSÖZVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136
REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar
- **CORAL HUNGARIA** - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina.
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzdoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA.
Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmli@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD.
Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRGIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTINAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉ ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ.
Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA.
Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe . Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK CLASIFICADOS

Tortas húngaras:
Recefás Sra. de Bakos
Tel. Pablo 4799-3482

Baby-sitter - Kerekes Cili
4837-0161 vagy 15-6587-4261

G-FOTO fényképész, 4796-1392
15-5726-1192 - (Kiszely Gergely)
info@gfoto.org www.gfoto.org

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS? Csilla Vágó Masoterapeuta
15-5478-3441 4792-2452